

забезпечення якості продукції, визначаючи рівень відповідності підприємства новим умовам ведення бізнесу та запитам ринку.

Використані джерела

1. Набатова О.О. Соціально-економічна природа інтелектуального капіталу і проблеми його інституціоналізації / О.О. Набатова // Вісник Національного університету «Юридична академія імені Ярослава Мудрого». – 2014. – № 3 (18). – С. 76-87.
2. Рибіна Л.О. Інтелектуальний капітал як чинник розвитку економічних процесів / Л.О. Рибіна // Економіка та суспільство. – 2016. – Вип. 2. – С. 341-345.
3. Левченко Ю.Г. Інтелектуальний капітал та його роль у господарській діяльності підприємства / Левченко Ю.Г. // Інтелект ХХІ. – 2014. – № 1. – С. 92-97.

Шапіренко Анастасія

(науковий керівник: к.е.н., ст. викладач кафедри економіки підприємств і корпорацій Муха Р.А.)

РОЗВИТОК ВІТЧИЗНЯНИХ ПІДПРИЄМСТВ: ТЕНДЕНЦІЇ, МОЖЛИВОСТІ І ПЕРСПЕКТИВИ

В Україні, станом на початок 2018 р., функціонувало понад 300 тис. підприємств, власники яких розуміють, що для того, щоб і надалі функціонувати, їм необхідно йти в ногу з часом, розвиватися і вдосконалюватися. Сучасний підприємець зіштовхується з великою кількістю перепон, які заважають його діяльності і можуть привести до краху.

На сьогодні в Україні яскраво виражений процес лібералізації, оскільки ми прагнемо стати частиною ЄС. Ця ситуація одночасно позитивно і негативно відбивається на розвитку вітчизняних підприємств. Одні підприємці адаптуються до умов зовнішнього ринку, підвищують свої стандарти до світових, прагнуть до вдосконалення та розвитку. Але зустрічаються і ті, хто не змогли вчасно трансформувати своє підприємство під сучасні умови, що призвело їх до краху.

Також, з кожним днем зростає рівень конкуренції як зі сторони вітчизняних підприємств, так і зарубіжних фірм. Адже всі вони розвиваються, знаходять нові технології, впроваджують у своїй діяльності найновіші здобутки науки і техніки та не зупиняються на досягнутому. Саме це дозволяє їм залишатися на вже «захопленій» частині ринку та з часом, навіть, виходити за її межі. Більшість вітчизняних підприємств, які були створені ще за радянських часів, змогли модернізувати своє виробництво. Але залишаються і ті, що ще не на належному рівні пройшли процес трансформації.

Найбільше проблем з трансформацією підприємств спостерігається у системі управління, що дуже впливає як на їх розвиток, так і на функціонування, загалом. Це викликано тим, що на підприємствах не достатня кількість висококваліфікованих працівників, здатних швидко вирішити

проблеми підприємства, та часта відмова підприємців залучати професійних консультантів у сфері управління для досягнення бажаних показників розвитку. Лише одиниці серед управлінців підприємством та персоналом, загалом, дійсно володіють належним рівнем знань, що необхідний для впровадження управлінських технологій, і, як наслідок, це відображається на самому процесі управління.

Також не можна обійти повз сучасний стан на ринку праці. Україна має серйозну перевагу, а саме – дешеву робочу силу. Але підприємствам необхідно приділити більше уваги підвищенню кваліфікаційного рівня робітників, що дозволить їм навіть позмагатися з роботизованими підприємствами, оскільки, вони будуть набагато ціннішими, у зв'язку з можливістю, за потреби, відходити від хаблонів та програм[1].

Характерним для підприємств України дуже довгий час було те, що серед експортної продукції майже 90% становила сировина. Але за останні роки даний показник поступово іде на спад, що є доволі позитивним явищем. Україна має високий ресурсний потенціал, який сучасні підприємства намагаються використати на повну, оскільки, це дозволяє їм мати якісну сировину вітчизняного виробництва з уникненням перевитрат на власне закупівлю та транспортування сировини. Саме виходячи з рівня забезпеченості ресурсами, можна виділити такі інвестиційно привабливі напрямки, як агропромисловий комплекс, машинобудування, виробництво зброї та легка промисловість [2].

Дуже сильно на підприємницьку діяльність в Україні вплинули військові дії з Російською Федерацією на сході країни, що змусило багатьох підприємців шукати нові ринки сировини, ринки збуту та підлаштовуватися під нові потреби споживачів. Але велика частка підприємств змогли вчасно вирішити ці проблеми, що допомогло їм втриматися на ринку і навіть надалі отримувати прибуток.

Великі перспективи розвитку є у підприємств ІТ сфери. Вітчизняні програмісти з кожним роком все більше генерують ідеї, які з часом стають сенсацією у світі. Але для цього необхідно розвивати цей напрям саме в межах країни, для того, щоб це дало можливість розвитку вітчизняних підприємств.

Отже, не зважаючи на сильний вплив зовнішніх факторів, конкуренції, дефіцит висококваліфікованого персоналу, вітчизняні підприємства мають доволі непоганий рівень розвитку і в подальшому можуть досягти ще кращих показників, оскільки, будь-яке підприємство не зможе функціонувати, дотримуючись старих порядків та не адаптовуючись до потреб зовнішнього середовища.

Використані джерела

1. 5 галузей української економіки, які чекають на інвестиції [Електронний ресурс]. – Режим доступу:<https://news.finance.ua> – Назва з титульного екрану